

1.

Flórigben is tiszteletben egy életen át.

51 éve negy idő- az ember életeben, de egy jó hármasághoz elköltözött növények tűnik. Ebbe az időbe sol minden belefér, sol önmag és kizárt, szereket is megbecsülés, egymás fizetelete, a családhoz való minős, kiutat is lemondás és még folytatathatóbb bonyolubbi. Ha visszavérünk az elmúlt évtizedekre, az emlékek, mint a folyó áradata, úgy áradunk el és versenek hőről bennükkel. Föjjön ki a emlékek sorra, hogyan történt, mi is történt velünk az elmúlt több mint fél évtizedet alatt.

Líssék a kezdetekből, egymásnával köszönetük és hármaságnak földemelések, közös életünk meghatározó, több eseményeit. Akkor kezdődött, amikor 52 ével ezelth 1960. augusztus 4-én egy bőp, meleg nyári napon a berettyóújfalui részről először megálltak egymást. A fiatal ember, aki előttük megállott és römhözett, a két bőp két szeme sugárval átötölt. Ez akkor úgy éreztem, hogy egy szereket folyam nekikörül. Ez az érzés nem volt el, azóta is tart. 15 év fél éves voltam akkor, a feljém pedig 19. évi volt. Eppen csak kijöttam a nyár előzőnapján, Örsúrai püle-helyszeg Kármáti település. Akkor engedémet kaptam az édesanyuktól, hogy halommal gyöngéd szereettel és tiszteléssel viseljék az önmaguknak. A lóhagymásai egyre gyakrabban lettek. Minden alkalommal gyöngéd szereettel és tiszteléssel viseltek az önmaguknak. Ez a gyöngedisége is szereket, amit akkor is azóta is tanított, hogyan megőrizzük az életemet, erőt és hőességet adott nekem az élet nehezítései. Mintán hoztunk a szerelem érzése megerősítőt és az önmaguknak után, hogy ezzel háradsanak. Lett is belőle hogyan felidélezhető! Az én felmenőm az ismerőseim mindenjára örökké ettől a lepéstől, mint én énig az iskolai legjobb tanulója voltam, minden tanulmányból kitüszítélyelbő. Biztatták eugen is és a szüleinél is, úgy a tanulásban, mint az ismerősek, hogy inkább menjek többet tanulni, ne maradj.

Az mondta el, hogy ennek a hárasságok nem adnak semmi esélyt, mert
hét gyerek az életben nem tud elboldogulni. Vizont a férjem szülei nem látta -
>szóval, a hárasságok még a gubbotat is elvették. Ők sem tartották a hiszem-
szerűt megelőzettséket. Olyan volt ellenük a hárasságok, hogy amikor
kivételei várakban egymással, a férjem meghette a postát, hogy a levelet hárassa
magánál, és csak neki adja oda, mert a szülei viszont elbontották volna. Még el-
lors igen erős hajszomoly volt Lászlón, hogy csak fülbélyeg hárassodjának
össze, aki ismerik egymás családját többeket, és pedig más fülbélyeg volna.
A szülei tiltás férjemnek rosszul esett, mert szüleit tisztelező, szerele
gyemek volt. Szerele, jó csabásan nevelkedett fel. A tiltás nagy lelli körérd
jelengett minyajunkba. Mégis, bár gyermekfennel, de úgy tiszlik, hogy érett
gondolkodással és ösztönivel, úgy döntöttünk, hogy összehásodunk.

1961. február 1.-én igen szépen körmények között esküdtünk öröklő kiűse-
get egymásnak. A férjem jól kerest a TSZ-ben, így ö a saját keresetétől állí-
tott el minden az esküdői riasztációz. Minél a férjem szülei nem akartak
rendezni semmilyen összejövetelt és akkor semmivel nem is járultak hozzá.
Esküdőnk után pár hónapig László kicségekkel töltött, de a férjem szüleinél
és testvéreivel való viszonyunk nem járt. Ekkor a férjem a bolondi TSZ-
hoz, miután a munkahelye is ott volt. Mikor apóssárok a tudom-
sárnak jött, hogy el akarunk költözni, mindenféle módon meg akarták abo-
dolgozni, hisz abban, hogy elvártunk bennünket egymáshoz. Majd mikor
a lóból a kezükön lóból be nem tetheti: Úgy 2 esetben maradt. Ők jártak el
„Amikor elből elhagyja a férjét az „a” atyját és az „a” anyját, és
megszabadít feleségehez és leszne egy férje!“

Ellaülfözünk Balatonsz., a fénym jól teljesített, bőrben megpróbált elv" gyermekünk Balázs 1962. március 5-én. Nagy szeretettel fogadtuk és neveljük.

Nehéz kezdet után minden nap hamaran munkát végeztünk körül a tanáru, de eppmost mindig meghacsírák és szereketlen elűtött. Általános munkáink eredet melegképpen 2 óra mielő. Balatonsz. tudtunk venni 40 eurót több egy kis portál. A fénym trükkinek ez szabmásnak jutott valamilyen módon, most körülbelül ezzel még nem volt közösünk. Ekkor először hozzáadt, meglábtogatták bennünket és látta, hogy igazán összetartozunk, velük a kibékülés megfordult.

Tisztá szível törököt le, hogy ezrednél megismertek és megcserezték eugenit. Láttuk, hogy a gyermekünk szépen fejlődik, a fiúk keresetét meghacsílón. Ót tisztelem és szeretem. Velük szemben is, apóssunnal és anyósunnal is tisztelettel viselkedtem. Az én szülein a férjemet bocsátottam és jó lelkességet nagyon megcserezték. Van is attal valus hozzá felésgyilk, hiszen fölbőtt, egyszeren gyermekül voltam. A hárasságban nem ellenvezek, igaz amag gyalban nem sikerült tudtak segíteni, most szegémnek voltak. Öket kölönkérte be a hárudi házunkba, most egy nagyon bicsi halászat volt, edesapám pedig egy betegember volt. Mi pedig egy jobb kereset reményében ellátotttáink. Csigánál megébe-

Sándorfalván, akova jólcsin keresettek. Most előbb az alföldi, Sántói juhászok keresettek voltak. Tudták nincs, hogy a járáig teretek, szímel-lelkkel gondozzák és a gyógyfürdőkben is értenek. A nehéz munka többet költözött. Itt is kiutoltunk a Tisza-tanyóján, Sándorfalvánál alig 12 kilométerre. Villany nem volt, lázzerrel mostam, gémeskivíválásban készülök a vizet, abbal ittam, bőrem, abbal tisztálkodtam. Hűtőgépnek, meg a sol mostami szárolzásai elektronikus, híre sem volt. Lekötöttsejünk miatt szárolzni sem tudtam, eladtam.

De az egymás iránti szeretet, az összebarátság érzése, egymás mindenben való segítése annál nevezetese volt. Nem hajtott olt más, csak mi. Akkor még fejtek is a jelenből, mikor pedig az elleséb ideje volt, egész éjjel talpon volt a férjem, amikor pihelyezte a pok lászlódug. Egyzerre 30-40 db is, vöröslumpa fénge mellett segített az ellesben. Két felke jutott gondozott, ~~de~~ tisztított, itasolt, legeltetett, gyógyított egyedül. Mikor fedtam, előnököt mehetek ki is regisztrálni neki. De még ki is az "Iámosgács"ra mentem, mert a családunk igyabb gyermekkel húült. 1966. január 1-én megszületett nevünkönök Slova. Rá egy évre messzebb lejtőnk Magdolna. 1967. január 21.-én. A férjem így a terheségeim alatt, mint mehetet ne jogosította, feldűnt bárta is szereti mind e maga napig. Minden a számlába, még több munkát vállaltam. Sora van cigarettázott, nem járt kocsmába, nem részegeskedett. Tisztított arcon volt, hogy gyümölcsöt vegyen bármilyenkor. Az "oldalaságuk", nevető arccat, szép kis ruhájuk, a tanáristaboltokban ismerték, mint a kocsmabeli címbrás. Mintán a finn időszakban is szerette ~~találkozni~~ volna többet bárni. Vétkával egy szép portafotó is tartottunk jószolgálatot. A gyermeket nevelésére, gondozására mellett besegítettem hogy a csíkbeli gyógyfürdőben, gyógykúrák alkalmazzák. Ez Szeghalmon határon kívül, attól 5 kilométerre. El is húllálta és elkeroda költözésünk. A húton haptak elhelyezést,

Hétfőnél hozaloztak ötöt az önkérők. Solt gyalogoltan elbútan, mert a Berettyó föltáton csak gyorsan lehetett bemenni Szeghalomban, ha olyan idő volt. Delikt szereetten való körül a gyermeket és így lehetett megoldani. Mindig ösvénytan utánuk, mert szerintük a család úgy teljes, ha mindenjára elegendő van. Férfi is, ha csak tehette, köszöntötték őket. A szerelemteljesség nem érzi meg, nem apadt az évek másodikával, inkább még jobban körülöltött bennük. Volt célunk, volt miőst dolgozni, elni a kis családunkat, lehetett bizonytalan legyőzésben. Ha elegendők letette a kezéből a puskát, a mosolyunk van. Már bel tudta venni és folytatni. Mert egy a cél, egy a gondolat. Egy idő után éreztem, hogy mintha a gyermekem megváltoztatná, így kiáugazik bőszületével egy kis augusztal, egy újabb gyermek alatt még többet lehet lebucsolni, szerelemben könyöverní. Igy a szerelemből és nem vélelmem, mint 1979. október 26.-án. Mikor a nagyatuk elmondtam, hogy kistestvéremnek a nevedik gyermekünk Edi, de röviden, magasra ugrott a szemük a csodállózásból és az önműsöl. A harmadik gyermekem is 13 éves volt már akkor, a fiút pedig dolgoztattak. Még dődelgették, szeregtettek, mi pedig érezzük, hogy jól döntöttünk, mert így mindenki áldás, ezért így döntöttünk, hogy belépőszín ut Szeghalomba. Védejük örökre házat, amelyben most is lakunk. Közben tanítottak a gyermekinek, középfokú képzésére, szakmaja van mind a négyen. Rögtön elvit amelyen jártunk, arc után körülre összűl, bőrostal. Ezután az uton a feljém minden mellettünk volt. Ez...

Októszavával, tanácsainak perekettel próbált hozzám, melyről óriási barát lett, hisz az előtől tönyökölő akadélyosztó bőfönn, hisz a lelkével is erővel tudják venni. A gyermekinek gondorában mindig mellette állt. Hiszen pici homokban, mikor a tanárok boldogultak semmi sem volt velünk, egyszerűl boldogultunk. Tisztába tette bő-hellelt, polgártat, kagán hordta, dobjálta a gyermekinek. Mindert pedig türelmettel, igaz szereket, jószívűséggel tette. Ki lähesítet jól útra igazította, lepéséivel feltűnő gyakorral rögzítette. Mai napig is jó tanácsokkal látja el ötletét, a kicsibb kárás fontosságát hangsúlyozza. A tanárok elbírálók ekkor abban, a gyermeket gondorára és nevelése mellett én is ott álltam a férjem mellett, mivelőföldi beszéfet, hiszen ahol dolgozott, mindenki osak családos embereket vett fel. Az én munkáimra is igényt tartottam, de hiába. Kétféle van jelentések a társsablonizációval. A férjem fizikaihez hasonló volt az emlékem is. Így minden a legkülsőbb bőrönük is boldós lett, elvölladtan a belső. Állásnak takarításból járult a vezetési séf. Közel 10 évig végeztem ezt a munkát, de a nehéz zsákolás miatt megváltoztam és nyugdíjasámon előtt jóval lezártottam. Kevés munkában töltött éveim után 50 szabályt kaptam. Gyermekinek is osztályat alapítottam, melyről is címei inkább önmagával összefüggtek meg nemmiben. Jelenleg 10 munka részét bennükkel papáink és mondanak. A nagy örömmeggyezéssel, mielőbb "operációk" munkában mentem hozzájuk. Mindig mellette helyettem, ha nem hoztam bőrre állni. Mindig megbeszéltem minden ami a bőrök életében adódik. Ó arc én végénézheti bőröt és én nem beszélek dönteni az összeva. Igen... i... i...

Egy a gyakorlatunk, a célelnégyiuk, bőrkar mandjuk egyre többet fogazott. Egy az életművünk, elmeneküljük, hogy két lilek egymásra talál. Ő a lelkiemlék a jobbik fele. Nincsenek ezenben előbb tisztán, a jövedelmihez mindig egyszer össztáltak be tervezettsé a jövőket. Azért volt nagy meglepetés a számonca, mikor a rendszerváltásor csendesen azt mondta nekem, hogy fedd, eugen 56-ban megírta, megírta, megírta. És miért kerdezem én tőle, hiszen akkor te még vagy fiatal voltál és kilőben sem vagy olyan, aki hónapra rövidít cselekedetek. Akkor mondta el, hogy 1956-ban hajtotta volt, mint a tanycsapatnak többek pihenésben. Ő hinnént a tanycsapatnak a jövőre nézni. Akkor hárta, hogy a távolban ég volna a hatalban, a többiekkel is elmondta. A tűz messze volt tőle, de ő tudta, hogy ki járt anna. Egy üzemanyagot táróval fahíd fel gyújtottak fel. Telt az idő, majd a férfimet behívta a rendőrségre, ahol hét garnitót rendőr fogadta. Egy héten körülbelül voltak, ítélegtél, hogy vallja be, Ő hívom gyermekes felnőttje gyújtott. Nem akarta, hogy a családjához elriggítő hördönök a bengákereső apát. Ugy örökre vették a férfimet, hogy oroszhoz került, aki látogatást nem tenné venni. "Aggha-fekvő" heteg lett, majd ugy 2 hónap miatt érte jötték és hirtelen zárták. Mikor kiengedték történetek, hogy soha senkit nem mondta el ne mondja ezeket, amik halhatni. Nem is mondta el hosszú évtizedekig, de jól volt a kor hangsúlyos műsorok tárca megfogadottjához, hogy felül lehetett. Mint utóbb kidéni, tőrei igazságosolgálati iskolában felülvizsgálták, hogy az egyik rendőr, aki dorra erkölcstel alkalmazott önkérészeti r. a. t. m.

Végezésül a mai fiataloknak azt a tanácsot adhatjuk, hogy ha meg szeretik együttest és így gyakorlásuk, hogy együtt járjanak, ne csak össze húltörzsenek. Ilyenkor lépjenek hármasra egymással, tegyenek esűt, mert hisznek, hogy az esű igencsőrök köt lejt embert, a hidrostatisztát. Özzük a firta húgat, ami akkor a privilieku van. Tartsák meg együttesnek fogadtva, hogy vele tűnök, vele tisztelettel, sem betegségekben, sem boldog, sem boldogsában állapotaikról el nem beszégeznek.

Társa legyen egyike hidrostátfel a műsikuk, ne csak pálya mint a glóbusznak, mert az emberek felesége van és feje van, aki velük kölcsönösen szeretik és megkészítik együttest. És így nyílik van az isten áldása.

Olah Balázsné

Szeghalom 2012. augusztus 14.